

Český stát za vlády LUCEMBURKŮ

Po vymření Přemyslovců roku 1306 se o český trůn ucházeli různí zájemci.

Roku 1310 se vlády ujal rod LUCEMBURKŮ. Pocházeli z LUCEMBURSKA – země mezi Německem a Francií.

JAN LUCEMBURSKÝ (1296-1346)

- 1310 se Jan oženil (bylo mu 14 let) s Eliškou Přemyslovnou (té bylo 18 let), která byla dcerou Václava II. a sestrou Václava III.
- připojil k našemu území Horní Lužici, Chebsko a část Slezska
- často pobýval ve Francii a Lucemburku a k nám přijížděl pro peníze na války (miloval boj)
- říkalo se mu „král cizinec“ (někdo mi psal i král diplomat)
- zemřel v bitvě u Kresčaku v roce 1346
- jeho poslední slova „Toho nebude, aby český král z boje utíkal“

KAREL IV. (1316-1378)

- byl synem Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny
- původně se jmenoval Václav, ale při biřmování ve Francii dostal jméno Karel
- podporoval rozvoj řemesel, zemědělství, obchodu, vzdělání, umění, věd
- rozšiřoval naše území, miloval Čechy
- nechal postavit NOVÉ MĚSTO PRAŽSKÉ, HLADOVOU ZEĎ, KLÁŠTER NA SLOVANECH, KARLŮ MOST, KARLOVU UNIVERZITU, hrad KARLŠTEJN
- měl čtyři manželky: Blanka z Valois, Anna Falcká, Anna Svídnická, Alžběta (Eliška) Pomořanská
- zemřel na zápal plic
- byl nazván „OTEC VLASTI“

VÁCLAV IV.

ZIKMUND LUCEMBURSKÝ